

Itziar González: «Torno a portar amb orgull haver estat regidora de Ciutat Vella»

L'exregidora de Barcelona, que va dimitir després de denunciar una trama corrupta, ha rebut un reconeixement del ple després que s'hagin condemnat 17 persones

Itziar González. | Adrià Costa

Treze anys després. Aquest setembre, l'Audiència Provincial va condemnar 17 persones pels **delictes de suborn, prevaricació urbanística, infidelitat en la custòdia de documents i falsedat documental**. La sentència també acredita que les cartes amb amenaces de mort que van rebre **Itziar González**, aleshores regidora de Ciutat Vella (2007-10), i la funcionària **Lourdes Conesa**, per enfrontar-se a una trama de corrupció, provenien de l'enginyer i intermediari Joaquín Quílez.

Aquest divendres, l'Ajuntament de Barcelona ha fet el **primer acte de reconeixement** a totes dues servidores públiques. L'alcaldeessa, **Ada Colau**, ha anunciat un expedient d'ofici per estudiar un possible rescabament patrimonial. El ple, per la seva banda, ha aprovat **dues proposicions dels comuns i d'ERC** en què s'elogia el paper de les dues **alertadores**. Conversem amb Itziar González (Barcelona, 1967), arquitecta, que ha hagut d'esperar un llarg temps per veure arribar l'hora de la justícia.

- La sentència pel cas de corrupció a Ciutat Vella s'ha fet esperar. Tretze anys no és un disbarat?

- El que va ser molt costós va ser la instrucció. És de les primeres vegades en què arribem a un cas d'atorgament de llicències i ha estat difícil de dirimir. Però hi ha hagut una feina extraordinària de la Fiscalia. El ministeri públic ha estat a l'alçada, com també els Mossos d'Esquadra amb la investigació. Part de l'èxit és que hi ha hagut molta competència. Personalment, hagués preferit esperar menys.

- Imagino que estan sent dies de moltes emocions. L'acte d'aquest divendres a l'Ajuntament de Barcelona ha tingut una forta càrrega simbòlica.

- A mi em va impactar entrar fa uns dies al mateix despatx, el de l'alcalde, on la darrera vegada hi havia entrat per dimitir. Han passat molt anys, em vaig asseure al mateix sofà, en lloc d'un home alcalde em trobo amb una alcaldessa, d'un altre partit. Ha estat com un bucle que es tanca. Aquest divendres, en lloc de per la galeria, em van fer entrar pel Consell de Cent. I em vaig tornar a posar el pin de regidora, que no l'havia tornat a dur. Perquè, sincerament, torno a portar amb orgull haver estat regidora de Ciutat Vella. Fins ara ho portava com una creu, tot i que m'havia apassionat. M'he reconciliat amb Barcelona.

"Del PSC, m'he sentit acompanyada pel president Montilla"

- En l'acte d'avui hi eren Ada Colau, dels comuns, Ernest Maragall, d'ERC, i Jordi Martí, de Junts. Són els partits que han donat suport a les proposicions reconeixent la seva feina. Li ha dolgut l'absència del PSC?

- Ciutadans també ho ha recolzat, però no ha volgut fer-se la foto amb els altres. Els altres, el PSC, el PP i Valents s'han abstingut amb el mateix argument, el que em fa pensar que algú els ha inspirat: han dit que no veuen clar que l'Ajuntament hagi d'incoar voluntàriament un expedient de reparació. Perquè la jutgessa diu que es procedeixi per la via ordinària, que vol dir que nosaltres demandem l'Ajuntament. Aquest argument tècnic no té la sensibilitat i la humanitat que jo reclamava en el meu parlament de divendres. No se n'adonen que si la Lourdes Conesa i jo presentem la demanda ens tornem a enfrontar amb l'Ajuntament pel qual hem lluitat? M'estan aplicant l'argument d'algú dels serveis jurídics, que no és electe, que diu que coneix la llei però és incapaç de reconèixer que dues dones han fet en solitari denúncies de corrupció i ells no ens van acompanyar.

Itziar González. Foto: Adrià Costa

- Ningú hi ha votat en contra.

- No. El balanç que faig és que tothom fa el reconeixement però hi ha tres grups que creuen que nosaltres hem de demandar l'Ajuntament i consideren que els comuns, ERC i Junts s'extralimiten. Això vol dir una cosa molt important: qui mana a l'Ajuntament, els tecnòcrates o els nostres electes? Jo us animaria que entrevistéssiu el cap dels serveis jurídics de l'Ajuntament i que expliqui com és que no es va acompanyar dues servidores públiques que van ser amenaçades. En un consistori en què en l'últim plenari, en el qual vaig dimitir, no hi vaig poder assistir perquè la meva mare estava en estat de coma. L'acte d'aquest divendres, per mi, ha tingut el doble efecte del reconeixement i d'acomiar-me.

- Deu haver rebut molts missatges aquests dies. L'ha trucat algú del PSC?

- Sí. He tingut l'acompanyament del president Montilla. Ja em va trucar quan vaig dimitir el 2010. En aquell moment, era president i em va preguntar si m'havia sentit sola. Va ser una conversa que recordo. Aquests dies hi he parlat. Per això no considero que el món del socialisme català avui no estigui content per l'acte a l'Ajuntament, sinó que alguns regidors actuals no han tingut la capacitat de sobreposar-se a les qüestions tècnico-jurídiques dels seus assessors.

- I amb qui va ser el seu alcalde, Jordi Hereu?

- En Jordi Hereu s'ha retirat de la vida política i crec que té dret a passar pàgina. Va ser amable en el moment de la dimissió. Personalment, va ser un senyor. Només que els seus serveis jurídics no el van assessorar convenientment. No tinc res en contra dels alcaldes que han passat en aquests anys. Sí que tinc coses en contra dels alts funcionaris de l'Ajuntament.

"Li vaig demanar a l'alcaldeessa que no ens fes demandar l'Ajuntament i que incoés un expedient"

- Pel que diu, la seva trobada amb l'alcaldeessa Ada Colau va anar bé.

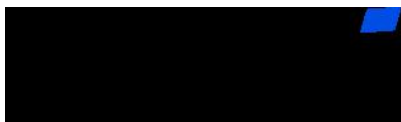
- La vaig interpel·lar des d'un mitjà públic. En aquest sentit, vull agrair a la Berta Solanas de TV3 pel reportatge que va fer. Li vaig demanar a l'alcaldeessa que ens rebés. I ens va rebre a la Lourdes i a mi. Li vaig demanar a l'alcaldeessa que no ens fes demandar l'Ajuntament. Li vam preguntar que incoés un expedient. Vam tenir una reunió amb els serveis tècnics, que van dir que la via correcta era que demandéssim. Però Ada Colau va decidir incoar un expedient. També vull dir que en l'acte a l'Ajuntament de divendres, també li vaig demanar perdó a la Lourdes per no haver-la pogut ajudar més.

Itziar González a casa seva, a Ciutat Vella. Foto: Adrià Costa

- Un dels nusos de la trama que va denunciar estava vinculada a les llicències de pisos turístics. Però un fet que va desencadenar la seva sortida del consistori va ser la seva oposició a l'Hotel del Palau de la Música. Fèlix Millet va ser un dels seus detractors.

- Sí, va ser un dels meus amics... Però el que em trucava més era el seu soci, Jordi Montull. Jo vaig aguantar les amenaces i el robatori que vaig patir a casa. Però és veritat que quan es va arxivar la meua denúncia per amenaces, vaig tenir clar que era perquè l'Ajuntament no m'estava acompanyant i aquí em vaig decebre profundament. A això es va sumar que des del moment zero, em vaig oposar, junt amb els veïns, a l'operació d'un hotel al costat del Palau de la Música. En aquell moment, jo ja feia tractament psicològic i estava en estrès posttraumàtic, anava amb escorta.

I el tema d'en Millet em treia de polleguera.

En el tema del Palau, hi havia, a més, un tema professional. Jo soc urbanista i no podia formar part d'un *pilotasso*. No podia estar imputada, ni que fos presumptament, com van estar els serveis d'urbanisme fins que es va demostrar que no era un tema penal. Però va quedar clar que el projecte no preservava l'interès general. Només m'hagués faltat que la meva ètica professional hagués quedat dubtosa.

- Se sentia assetjada.

- No, el següent. Els socialistes diuen que van pagar els meus advocats. Només faltaria. Que Jordi Hereu em va tractar bé personalment, no ho he negat mai. Sempre parlo meravelles del gerent, Andreu Puig. No he parlat mai malament de ningú. Fins ara, que he de dir que els serveis jurídics, o el senyor Melero, que l'han contractat per defensar l'Ajuntament, ha estat portant això sense reunir-se amb mi. Ja sé que he tingut un advocat personal, però per què hi hem hagut de recórrer?

En la conciliació, Melero va estar vetllant perquè els funcionaris, en cas de no ser inhabilitats, reconeixerien que eren culpables. Melero estava decidint, inspirat per algú, de ben segur no pel govern d'Ada Colau, que aquest era un bon pacte. I el senyor Melero, en les conclusions del judici, diu que no està d'acord amb la petició que fem la Lourdes i jo que es reconegui que hem estat afectades i demani a l'Ajuntament que ens rescabali. Això, si no s'hagués negat el senyor Melero, ho tindríem. I, degut a això, la jutgessa no entra en el tema, tot i que ens reconeix que hem estat necessàries per aclarir les coses i que és evident que hem tingut prejudicis morals, econòmics i professionals. En aquest sentit, gràcies, jutgessa Comas.

- En diverses declaracions ha explicat el paper cabdal que tenen els alertadors en casos de corrupció. Expliqui primer què és un alertador.

- És aquella persona que aporta la informació que assenyala la falta d'integritat o les pràctiques corruptes que es produeixen. Jo no era conscient que era una alertadora, una figura que ara està reconeguda per una directiva de la Unió Europea. N'hi ha de dos tipus: els que informen per reduir la seva condemna, i hi ha els servidors públics que actuen davant d'uns fets. Crec que el que es va dir en el plenari de l'Ajuntament obligarà a emprendre iniciatives. Ha quedat clar que la gent que està vetllant perquè les coses es facin bé necessita més recursos.

Itziar González: "La gent que vetlla perquè les coses es facin bé necessita més recursos". Foto: Adrià Costa

- **Hi ha moltes persones a l'administració pública que fan d'alertadors?**

- Sí, moltes. És un fet real. M'ha trucat gent que treballa a l'administració pública. Hi ha alguns alcaldes que m'han dut documentació. Fa anys que jo rebo molta informació.

"Els serveis jurídics de l'Ajuntament han d'explicar com és que no es va acompanyar dues servidores públiques que van ser amenaçades"

- **Presideix l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció.**

- Jo vaig dimitir, però em vaig refer activament formant part d'un grup impulsor d'un pacte social contra la corrupció signat amb partits i entitats, i vam crear un Observatori Ciutadà contra la Corrupció, del que soc presidenta. Som els encarregats pel Parlament d'organitzar trobades i cimeres per analitzar les polítiques d'anticorrupció dels governs. Jo m'he refet políticament a través d'aquesta societat civil organitzada que és tan característica d'aquest país.

- **Creu que el seu cas servirà per millorar les coses?**

- Sí. A més, no deixarem d'insistir. La Lourdes i jo volem seguir ajudant a les persones que estiguin en una situació similar. Ho estem fent des de l'Observatori. Aquestes qüestions no es podran tapar.

- Li anava a dir si sent nostàlgia de la política. Però vostè ha deixat la política institucional, però la política en un sentit ampli no.

- La meva mare va ser la primera catedràtica de Ciència Política i primera rectora d'universitat pública a Catalunya. El meu pare, catedràtic de Teoria de l'Estat. Jo no tenia previst entrar en aquest món, hi vaig entrar a través de l'urbanisme i la defensa del patrimoni. Em vaig polititzar perquè l'acció de l'alcalde Clos al Raval em va indignar. Tot el patiment humà i patrimonial del Raval em va comprometre. Vaig fer una mediació a la plaça Lesseps el 2002, quan els veïns de Gràcia i l'Ajuntament de Clos estaven enfrontats. Hi havia un projecte que no respectava el soterrament de General Mitre. La mediació va ser exitosa. Crec que la confiança del PSC en mi venia d'aquí. He de confessar que haver estat regidora de Ciutat Vella ha estat la millor feina del món. Ho hagués estat tota la vida.

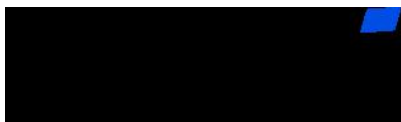

Itziar González: "Haver estat regidora ha estat la millor feina del món". Foto: Adrià Costa

- S'acosten les eleccions municipals. S'hi implicarà?

- Això m'ho pregunten a cada elecció. L'Ada Colau em va convidar a formar part del seu projecte. Però jo no podia tornar sense una reparació. Després, en l'inici del seu mandat era molt crítica amb el govern socialista i jo n'havia format part. Tenim molt bona relació, per motius familiars, amb Ernest Maragall.

"Vaig entrar en política a través de l'urbanisme i la

defensa del patrimoni, l'acció de l'alcalde Clos al Raval em va indignar"

- No va donar suport a Maragall el 2019?

- No exactament. Tinc molt bona relació amb el casal d'ERC de Ciutat Vella i vaig ser en l'acte final de campanya de l'Ernest Maragall. I se m'hi va vincular. Soc una persona independent. De cara a aquestes municipals, com a Observatori Ciutadà contra la Corrupció, hem elaborat una estratègia i volem aportar coses en el debat electoral en temes d'integritat pública.

- Quins altres projectes té ara al davant?

- En aquesta relació discontinua que he tingut amb l'Ajuntament, s'afegeix ara un altre capítol. El 2017 es va convocar un concurs per una intervenció integral a les Rambles. Aprofito per dir que el treball sobre les Rambles el vaig començar jo el desembre del 2007 i vaig nomenar un comissariat Rambles. Aquesta sensibilitat la va mantenir la regidora que va venir després, Mercè Homs, una gran persona. I després va venir la Gala Pin, que ho va continuar. Doncs, el 2017, els veïns de les Rambles em van venir a buscar i em vaig presentar al concurs. Vaig crear una UTE d'empreses i vam guanyar el concurs. Però la continuïtat del projecte no va ser immediata.

Vam lliurar el projecte el 2018 i van encarregar a les arquitectes d'espai públic del meu equip, Lola Domènech i Olga Tarrasó, que desenvolupessin el projecte executiu de les Rambles. Però no em van encarregar el desenvolupament de les estratègies del projecte i no ho van fer. En aquell moment m'ho vaig prendre malament perquè m'ho prenc tot molt a pit. Però mira, dilluns comencem les obres de les Rambles. I a l'equipament del Centre Santa Mònica, muntem una exposició del qual soc comissària, que es diu Utopia Rambles, on convidem 44 artistes. Hem d'intentar que les coses siguin com la gent vol.